

Соня Николова

Стриди

Мръсни опърпани чайки са нашите майки!

Името на девойката беше Стрида. Понеже големият португалски писател Пабло Куельо копираше от големия американски писател Хемингуей, който започнал "Старецът и морето" с изречението "Името на стареца беше Сантяго", а както твърди големият български писател Георги Господинов, "всяко начало е трудно!", както впрочем смята и дядо ми Велко, който от своя страна настоява, че "живота е море, а който не може да плува вътре ще се удави!", а пък майка го перифразира и казва, че "София е море и който не може да плува, ще се удиви!", а татко намира, че баба Крема е права, защото казва "нема месен, па обесен!", демек живота е училище, а класната казва, че живота е сложен, а мъжа на класната ходи с Евгения, на която ѝ казват Женичка, също като в един разказ на големия български писател Чудомир, а на мене в момента ми се ходи на дискотека, понеже на Георги от съседния клас му бил голям, и понеже той е художник, и баща му е художник, а дядо му е зъболекар, а пък на мама всичките ѝ зъби са изпадали, понеже едно време работеше в Козлодуй в атомната, понеже ни гледа тя, понеже е самотна майка и даже е чела Ърджиния Улф и даже знае коя е сегашната жена на баща ми, а тя въпросната е много зла, аз казах, че искам Чехов да ми е баща и всичко да му е прекрасно и косата и дрехите, да няма пърхут и да не мирише на водка и тъй като на мама ѝ окапаха зъбите, а на Георги свако му е зъботехник, то аз ще накарам Гошо да се ожени за мен и да поправим на мама зъбите, и на тати ченето, и ще прочета на Георги новия си роман, който започва със следния епиграф "Мръсни опърпани чайки са нашите майки", но неговата майка си купува списание "Крясък" и се облича като разплетена дамаджана и има кола и ходи на козметик и там чете списание "Нос и Стил", и често си прави козметични операции на дупето и много пъти ходи в "Булонския лес", където според мама парите никнат по дърветата, ако има на кой да го надървиш, но мама няма зъби и на никой не го дърви, обаче нейния сегашен шеф ѝ вика "ше ядеш дървото" и понякога "ше хапнеш дръвцето", а понякога "лапни ми оная работа жено шашавд", а мама нищо не му вика, само нощем понякога бълнува и бълнува за Чехов и неговия разказ "Стриди", а понякога казва така "Яж ми кура, бе Чехов!", а понякога е много мила и казва "Да може" и на сутринта когато се събудя, а тя вече е станала и отида на павилиона, където мама продава захар и ориз, ми казва "На ти една вафла мура и изчезвай!", а първото ми гадже Боби се шегуваше така "Вървя из папура и си хапвам вафла мура, а водата ми ...до коленете!?", аз самата се казвам София, което според мама означава Светата божия премъдрост, която е една от ипостасите на Исус Христос, а мама се казва Мария и е шивачка по професия, а нейната класна ѝ казвала, че "Любовта на мъжа минава през очите и през стомахд", а тя у дома се обличала винаги в бяло и пеела "Радвай се Марийо, пълна с благодат", а тати я биел всяка седмица, а понякога и през седмица и ѝ викал курва, а

даже ѝ избил един зъб, ама тя не помни и мисли, че ѝ го е избил Сашо жребца от съседния павилион, а пък той изобщо не я познава.

Тати пък, не познава Чехов и разказва на приятелите си само вицове за девственици, а той самият е мюсюлманин и вярва, че ще отиде в РАЯ сред гора от девственици и там някой ще го почерпи и той ще каже "Я да ти разкажа един виц, за оная курва Мария, жена ми де", и ще разкаже оня виц за девствениците дето били като консерви е не е важно кой е първия, важно било съдържанието да не се е вмирисало, а мама се омъжила девствена, също като майката на една голяма българска писателка, чието име не запомних, но тя публикува във вестника на ония по-младите чичковци, дето не са като старите писатели и всъщност могат да ти публикуват някой текст като този абсолютно безплатно и не се налага да им правиш свирки, както се случи с една моя преподавателка по френски госпожа Гекова, която на стари години прописала стихове и се наложило да направи свирка на известния местен поет Маралампи Маралампиев, и нейните поеми ги публикували във вестник "Български издател" и всички възрастни писатели много ги харесали и така се родил поетичният цикъл на "Любов Немска" в предаването ШЗО, всеки петък по телевизия БНС. Всъщност името ми е София, но тати ми вика Стрида, защото най-скъпите консерви били стридите, и мама била като стрида в леглото когато ме заченал, а съм се появила на белия свят мръсна и лигава в кварталната кръчма. В часа на Стридите.